

Otavan Sanomat

Otavan Opiston lehtiprojektin tuotos

Toukokuu 2021 - nro 13

OTAVAN OPISTO

Maalaus Otavan Opistosta pommitetun alakoulun seinällä Binnishissä, Syyriassa.

Seinämaalauksen vieressä on toinen maalaus, jossa lukee suomeksi: **Minulla on oikeus tietää ja oppia.**

- ✓ Koronavirus ja me
- ✓ Henkilökohtaisia tarinoita
- ✓ Haastatteluja
- ✓ Kulttuuria
- ✓ Harrastuksia

Otavan Sanomat

Tässä lehdessä

Pääkirjoitus

<i>Jos koronavirus osaisi puhua</i>	<i>3</i>
<i>Turvapaikanhakijan menetetty aika</i>	<i>4</i>

Mielipide

<i>Suomen terveydenhuolto</i>	<i>4</i>
<i>Sota ja minä</i>	<i>5</i>

Henkilökuva

<i>Aziz Syyriasta</i>	<i>6</i>
<i>Anna-Maria Suora</i>	<i>7</i>
<i>Tuija Salminen</i>	<i>8</i>

Kulttuuri

<i>Tarina Touresta</i>	<i>9</i>
<i>Palestiinalaiskulttuuria</i>	<i>10</i>
<i>Runoja</i>	<i>10</i>

Harrastuksia

<i>Galluppi</i>	<i>11</i>
<i>Pyöräily</i>	
<i>Puutarha</i>	
<i>Kävely</i>	
<i>Juoksumatto</i>	
<i>Jalkapallo</i>	

**OTAVAN
OPISTO...**

Otavan Sanomat

Otavan Sanomat on Otavan Opiston Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelijoiden lehti-projektin tuotos. Lehti on ilmestynyt vuodesta 2009. Opisto sijaitsee Mikkelin lähellä. Lehden sivumäärä on vuosien saatossa kasvanut. Alkuun lähdettiin nelisivuisesta lehdykstä ja tänä vuonna saatiin kokoon 12-sivuinen tuotos, joka ilmestyy printti ja nettivesiona. Lehtiprojektissa opiskellaan lehden tekemistä, mm. kirjoittamista ja valokuvaamista.

Lehden toimitus

Julkaisija

Otavan Opisto

Yhteystiedot:
info@otavanopisto.fi
www.otavanopisto.fi

Päätoimittajat:

Aman Heidari ja
Floora Neek-Moh

Toimittajat

Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelijat:

Rostam Ataii
Ibrahim Badwan
Parvin Ghanbari
Mahmud Hammu
Ramazan Hoseyni
Abdulhamid Lebanie

Istar Mohamed Ali

Fatima Marwan
Shakila Niazi
Ali Khan Nouroozi
Saer Saqoul
Amino Warsame Adan

Toimituskunta

Enrique Tessieri
Shakila Niazi

Floora Neek-Moh

Aman Heidari
Parvin Ghanbari

Taitto

Kannen kuva

Binnish, Syyria

Jos korona osaisi puhua, mitä se paljastaisi meistä?

Teksti: Floora Neek-Moh

Koronapandemia on vaikuttanut negatiivisesti monella tavalla: talouskasvu on hidastunut, työttömyys on kasvanut, etäopiskelusta on tullut ”uusi normaali” ja ihmissuhteet ovat kärsineet. Mielestäni yksi pahimmista vaikutuksista on liittynyt kanssakäyntiin toisten ihmisten kanssa. Elämme ilman ystävien halauksia, suukkoja ja vierailut, matkustaminen ulkomaille tai jopa Helsinkiin on sopimatonta.

Lasten leikkejä ja harrastuksia ovat myös rajoitettu.

Ennen korona-aikaa luotimme ihmisiin paljon enemmän kuin nyt. Kaupassa ihmiset kauhistuvat, jos joku yskii julkisessa paikassa.

Korona on yhteinen nimi monille eri SARS-viruksille, mutta yleisesti sillä tarkoitetaan sitä virusta, mikä aiheutti

maailmanlaajuisen pandemian 2020. Koronavirus levisi Kiinasta, Wuhanin kaupungista vuoden 2019 lopussa erittäin nopeasti, koska se tarttuu helposti. Se aiheuttaa monenlaisia oireita, kuten haju- ja makuaistin menettäminen, päänsärky, yskä ja nuha. Pahimmassa tapauksessa se voi johtaa jopa kuolemaan.

Koronavirus ja sen uuden muunnokset ovat vaarallisia, koska ne leviää ja tarttuu erittäin helposti ihmisiin. Tämän takia paljon ihmisiä on sairastunut. Suurimmalle osalle ihmisistä se ei ole vaarallinen, esimerkiksi nuorille, mutta se voi olla hengenvaarallinen vanhemmille ja monisairaille ihmisille.

Koronavirus tarttuu pisaroiden kautta, esimerkiksi jos sairas henkilö aivastaa tai yskii ja toinen henkilö on lähellä. Se voi myös tarttua kosketuksen kautta, jos esimerkiksi kosketettuaan sairasta ihmistä eikä pese käsiään ennen syömistä.

Suomessa on ollut yhteensä 60 200 koronatapausta. Näistä tapauksista 764 on johtanut kuolemaan (04.03.2021). Maailmanlaajuisesti on 111 miljoonaa tartuntaa ja kuolleita on yli 2,5 miljoonaa.

Korona opetti minulle, että elämässä voi tapahtua mitä tahansa. Hetkessä kaikki voi muuttua.

Minun lapseni päiväkoti ja monet koulut ovat menneet kiinni väliaikaisesti. Kurssit ja lukiot siirtyivät etäopetukseen. Ihmisten välisiä tapaamisia on myös rajoitettu. Monet ovat menettäneet työpaikkansa pandemian takia.

On selvää, että korona on ollut minulle ja koko maailmalle vaikea asia.

Mitä tapahtuu tulevaisuudessa? Onko maailma samanlainen kun pandemia menee ohi? Kuinka se muuttuu? Voidaanko halata niin kuin ennen?

On vaikea ennustaa tulevaisuutta, mutta toivon, että asiat normalisoituu. Ihmisten pitää nyt jaksaa elää ja noudattaa tärkeitä ohjeita: riittävä etäisyys, maskin käyttö, käsi-
pesu ja viruksen ottaminen tosissaan. Yksi vuosi ei ole koko elämä. Se on vain yksi lyhyt vuosi ennen kuin voimme halata toisia uudestaan ja nauttia elämästä. ■

Pääkirjoitus 2

Turvapaikanhakijan menetetty aika ja ahdinko

Aman Heidari

Monet turvapaikanhakijat Suomessa ovat odottaneet monta vuotta saadakseen oleskeluluvan. Minä olen yksi heistä. Saavuin Suomeen Iranista vuonna 2015 enkä tiedä vielä tänään saanko turvapaikan ja voinko jäädä Suomeen.

Kotimaani Afganistan on ollut useissa sisällissodissa monien kymmenien vuosien aikana. En ole koskaan kokenut miltä rauha tuntuu entisessä kotimaassani. Olen 27-vuotias.

Minä saavuin Suomeen vuonna 2015, jolloin noin 31,200 ihmisiä etupäästä Irakista (64%) ja Afganistanista (15%) hakivat turvapaikkaa. Minä ajattelin silloin, että saan oleskeluluvan nopeasti, koska vaimoni asuu ja työskentelee Suomessa.

Ennen Suomeen tuloani asuin Iranin pääkaupungissa Teheranissa kuusi vuotta paettuani Daikundista, joka sijaitsee Keski-Afganistanissa. Matka Suomeen kesti kuu-kauden ja se jatkui Iranista Turkkiin, sieltä Kreikkaan ja sitten ns. "kuoleman tielle" Kroatiaan.

Turvapaikanhakijat nimittivät matkan Pohjois-Make-

doniasta pohjoiseen "kuoleman tieksi", koska se oli vaarallinen ja monet olivat kuolleet matkalla.

Kroatiasta matkustin Itävaltaan, Saksaan, Tanskaan ja viimein Suomeen Tornion kautta. Pyysin silloin viranomaisia lähettämään minut Mikkeliin, jossa vaimo asui.

Minun epävarmuus ja kärsimys on hyvin yleistä turvapaikanhakijoiden keskuudessa. Kärsin melkein koko ajan stressistä ja se on kuin myrkkyä. Ihminen ei pysty nukkumaan hyvin, on kaikenlaisia kipuja vatsassa ja päänsärkyä. Eläminen epävarmuuden kanssa on hyvin ahdistavaa.

Kuten sanoin, oleskelulupapäätöksen odotus on ollut pitkä. Ottaen huomioon ikäni, olen odottanut kyseistä lupaa lähes kolmasosan elämästäni.

Vaikka tilanne on vaikea, Otavan Opisto on antanut minulle toivoa jaksaa eteenpäin. Vaikka kuulosta oudolta, en voi vihata tilannetta, koska elämä jatkuu jollain tavalla joka tapauksessa.

Toivottavasti asiat paranevat ja voin rakentaa elämäni Suomessa ja elää rauhassa. ■

Mielipide

Terveydenhuolto pelaa hyvin Suomessa

Ramazan Huseyni

Suomessa on hyvä ja kattava terveydenhuolto ihmisille. Sitä olen huomannut ja kokenut kun olen asunut neljä vuotta Hirvensalmella lähellä Otava. Valitettavasti asiat ovat toisin entisessä kotimaassa Afganistanissa.

Keskeinen asia suomen hyvä terveydenhuoltojärjestelmästä on hyvä palvelu ja monikulttuurista sensitiivisyyttä, eli osaavat pitää hyvä huolta ihmisistä jotka eivät ole suomalaisia.

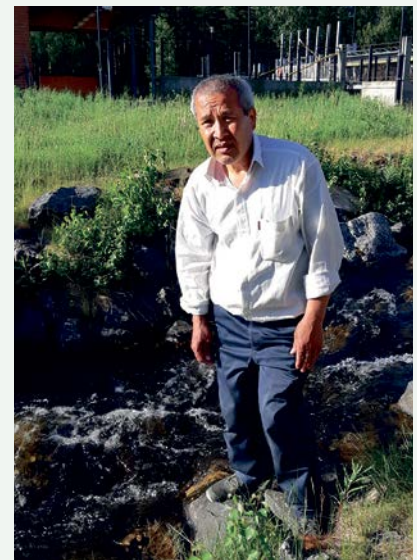
Kun olen ollut sairaalassa, henkilökunta kohtelee minua kunniaottavasti eikä tarjolle minulle sianliha, joka on kielletty muslimeille sekä myös juutalaisille. Tulkki on myös paikalla

jos tarvitsen sen apuna kun puhun lääkärin kanssa.

Afganistanissa on köyhä maa jossa sota on ravistanut sitä ja tuhonnut sairaalat, koulut ja hyvinvointia. Jos asut pienessä kylässä, lääkärin käynti voi olla hyvin haasteellista.

En keksi miten voisimme parantaa suomalainen terveydenhuolto. Kenties yksi uhka on kuinka valtio rahoittaa tämä hieno ja tärkeä järjestelmä.

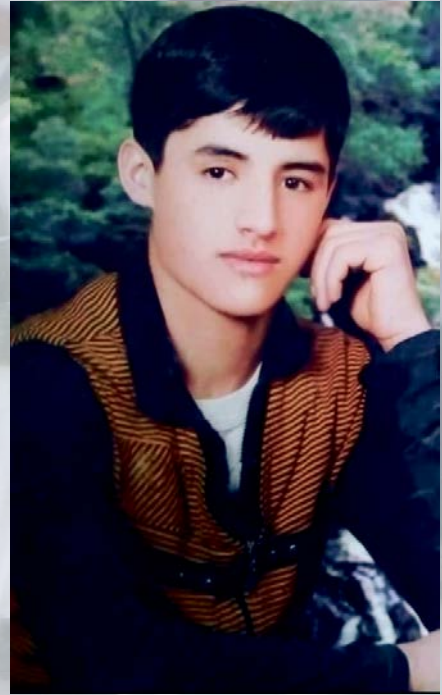
Olen tyytyväinen ja kiitollinen kaikesta avusta ja terveydenhuolto jonka olen saanut tähän saakka. ■

Ramazan Huseyni.

Rauha olkoon sinulle

Kymmenvuotias Rostam Atai.

Rostam Atai

Olin kymmenvuotias, kun näin ensimmäisen kerran sotaa kotikylässäni Maymana Faryabissa Pohjois-Afganistanissa. Näin parin metrin päästä, kun Taliban-taistelija ampui konekiväärillä tuntematonta miestä päähän. Minulle se oli suuri järkytys enkä pystynyt nukkumaan tuona yönä.

Vaikka tämä välikohtaus tapahtui viisitoista vuotta sitten, näen yhä painajaisia miehestä, joka kuoli. Elämäni Afganistanissa oli aika epävarmaa. Viisivuotiaana opiskelin Koraania ja muita uskonnollisia kirjoja. Kylässämme oli toisinaan koulu, toisinaan ei. Jos Talibanit ottivat kylän haltuun, laitettiin koulu kiinni.

Kerron teille nyt muutamia katkeria muistoja elämästäni Afganistanissa. Eräänä talvipäivänä olin pelaamassa jalkapalloa kylän lasten kanssa. Yksi vastustajajoukkueesta, oli terroristien lapsi. 10 minuuttia pelin alkamisen jälkeen, kampasin hänet ja hän kaatui maahan. Hänen isänsä ei tykännyt siitä, mitä tapahtui, joten hän otti aseensa ja ampui ilmaan.

Minä lopetin sinä päivänä pelaami-

sen ja menin kotiin. En kertonut vanhemmille mitä oli tapahtunut, koska he olisivat suuttuneet minulle, kun menin pelaamaan jalkapalloa heidän kanssaan. En pystynyt silloinkaan nukkumaan moneen yöhön.

Toinen tapaus, jonka muistan, tapahtui kun Talibanit käskivät minua vieämään leipää ja vettä kukkulaan huijulle toisille Talibaneille. Tämä oli käsky enkä voinut kieltäytyä. Laiton vesikanisterin hevosen selkään ja vein sen Talibanin pataljoonaan. Tämän jälkeen he käskivät minua tekemään teetä ja palvelemaan heitä.

Kun olin siivonnut, he kehottivat minua menemään moskeijaan rukoilemaan, lausumaan Koraanin ja sanomaan: ”Rukoilkaa puolestamme, jotta voimme voittaa poliisit.” Olin silloin vielä lapsi, noin 10–11 -vuotias, enkä halunnut rukoilla moskeijassa. Minut

” Taliban on sunnalainen ääriliike, joka hallitsi suurinta osaa Afganistania vuodesta 1996 vuoteen 2001, jolloin Yhdysvaltojen ilmapommitukset ja Pohjoinen liitto syrjäyttivät sen vallasta.

Tällä hetkellä Taliban on taas voimissaan ja hallitsee viides osaa Afganistania.

pakotettiin usein työskentelemään Talibanille, joka oli tylsää ja ärsyttävää.

Minulla oli paljon ystäviä Afganistanissa ja Talibanit pakottivat jotkut heistä taistelemaan. Jotkut ystäväistä pakenivat Iraniin, Pakistaniin, Tadžikistaniin tai muihin maihin, ettei heidän tarvitsisi sotia. Ystävät, jotka eivät pystyneet pakenemaan ulkomaille, useasti kuolivat.

Olen itse asunut Suomessa nyt viisi vuotta. Olen vapaa ja kiitän Suomea siitä, että se antoi minulle suojan sekä uuden mahdollisuuden elämälle. ■

AZIZ AL-ASMAR - MIES JA PENSSSELI SOTAA VASTAAN

Saer Saqoul

Aziz Al-Asmar, 35 on Binnishin kaupungista Kaakkos-Syyriassa. Hän ei ole pelkästään lahjakas taidemaalari vaan myös muusikko. Sanotaan, että hänen taiteelliset lahjansa ovat periytyneet hänen sedältään sekä isältään. Hänen isänsä tunsi hyvin arabialaista kaunokirjallisuutta ja hänen setänsä opetti hänet piirtämään.

Suoritettuaan lukion Binnishissa, Al-Asmar muutti Libanonin pääkaupunkiin Beiruttiin, jossa hän työskenteli yli kaksikymmentä vuotta kustantamossa. Siellä hän opii käyttämään taiteellisia lahjojaan.

Kun Syyrian vallankumous alkoi vuonna 2011, Al-Asmar palasi Libanonista kotimaahansa ja alkoi maalata seinämaalauksia ja pilapiirroksia Syyrian johtajaa Bashar al-Assadin hallintoa vastaan.

-Kun vallankumous puhkesi ja taistelut alkoivat toivo ja unelmat rohkaisivat meitä vapaudesta ja mahdollisuudesta rakentaa maa, jossa on ihmisarvoa ja oikeutta, hän sanoo.

-Minulle tuli idea, kun saavuin Syyriaan ja sota oli tullut kaupunkiin. Aloin tekemään seinämaalauksia ja lähettämään selkeitä viestejä, jotta voimme kuvitella, että tämän pommitetun talon raunioiden alla on joskus asunut perhe erilaisine muistoinen, hän lisää.

Yhdessä Al-Asmarin tärkeimmistä seinämaalauksista on lapsi, jolta on amputoitu jalka ja hän huutaa isälle apua.

Al-Asmarin maalaus Otavan Opistosta Binnishissä löytyy entisen ala-koulun pommitetusta nelos- ja viitosluokan huoneesta (kuva: Aziz Al-Asmar).

-Jokaisella piirustuksella on tarina, hän toteaa. -Sydäntäni lähellä on seinämaalauksia, jossa on syyrialaisia marttyyreita. Teos on yli 30 metriä pitkä ja siitä löytyy ainakin 600 nimeä.

Al-Asmar sanoo, että hän ei ole akateemikko eikä väitä olevansa taiteilijakaan. Hänen mukaansa, Jumala on auttanut häntä työssään.

Al-Asmarilla on perhe, johon kuuluu vaimo ja kolme lasta. Vanhin poika,

Ahmed, on 17-vuotias ja on opiskellut Pyhää Koraania ja musiikin säveltämistä. Kaksi hänen nuorempaa lastaan ovat myös hyviä opiskelijoita. -Minun työni on kutsumus ja oma valintani, hän lopettaa. -Tiedän että työn sanoman kertominen on kuoppaista ja työlästä mutta olen varma, että oikeus vapauteemme on oikeutettu. Uskon myös, että yhtenä päivänä voimme elää maassa, jossa rauhaa vallitsee. ■

”Kuka on Aziz Al-Asmar?

Peruskoulun opiskelijan Saer Saqoulin syyrialaisen ystävästä Aziz Al-Asmarin seinämaalaukset sodasta kärsineestä Binnishistä Koillis-Syyriassa ovat kiertäneet maailmalla. Yksi hänen seinämaalauksista Diego Maradonan kuolemasta julkaistiin lontoolaisessa The Guardian -lehdessä.

Al-Asmarin tekee seinämaalauksia monesta eri aiheesta, kuten sodasta Syyriassa, palestiinalaisista, koronapandemiasta, jne. Hänen nykyinen ja Saqoulin entinen kotikaupunki Binnish elää yhä maataloudesta, erityisesti oliiveista. Tämän viidenkymmenen tuhannen asukkaan kaupungin keskipisteenä toimii sen tori.

Al-Asmarin maalaus Otavan Opistosta Binnishissä löytyy entisen ala-koulun pommitetusta nelos- ja viitosluokan huoneesta.

Vaikka Otavan ja Binnishin välillä on noin 3800 kilometriä, Saqoul, Al-Asmar ja hänen seinämaalauksensa ovat kuin näkymätön silta, joka yhdistää meitä.

Anna-Maria Suora:

OPIKELLAAN ENGLANTIA - SE ON HAUSKAA!

Teksti: Parvin Ghanbari, kuva: Shakila Niazi

Anna-Maria Suora on opettanut monta vuotta englantia Otavan Opistolla ja hän on hyvin pidetty opettaja opiskelijoiden keskuudessa.

Hänen oppituntinsa ovat kivoja, sillä hän aina tuo tunneille paljon materiaalia ja jopa pelejä. Laulamme myös yhdessä englannin kielellä.

-Kun muutin Mikkeliin vuonna 2001 ja etsin töitä, täällä opistolla oli vapaa työpaikka, joka kuulosti mielenkiintoiselta, hän sanoo.

Monessa Lähi-Idän maissa ei opeteta englantia koulussa ja monelle oppilaalle, kuten myös minulle, ensimmäinen kosketus englannin kieleen on ollut Suoran kanssa.

Suora itse kiinnostui englannin kielestä, kun oli lapsi.

-Äiti kertoi minulle, että kun tulin kolmannella luokalla koulusta kotiin ja meillä oli ollut ensimmäinen englannin tunti, olin sanonut ”englanti on ihanaa”, hän kertoo.

-En tiedä, mutta jokin Brittien kulttuurissa kiinnosti minua.

Vaikka Suora opettaa englantia, hän tykkää opiskella kaikenlaisia kieliä kuten myös joskus kreikkaa ja espanjaa.

Kun kysyn Suoralta, onko hänellä jotain toista ammattia, hän hymyilee.

-Olipa hyvä kysymys, hän sanoo.

-Lukion jälkeen opiskelin kauppaoppilaitoksessa ja olen myös ulkomaankaupan merkonomi, mutta sitä työtä en ole koskaan tehnyt. Kauppaoppilaitoksesta menin suoraan yliopistoon.

Suoran mielestä paras asia Otavan Opistossa on opiskelijat.

-Se on paras osa minun työtäni, hän sanoo ja lisää, että tykkää työskennellä monikulttuurisessa koulussa. Otavan opiskelijat ovat hänen mukaansa ihania.

-Täällä on erilaisia opiskelijoita, heillä on erilaisia taustoja ja monenlaista elämää takana, hän jatkaa.

-Totta kai tämä vaikuttaa opiskeluun, mutta kaikki meistä ovat ihmisiä. Olemme samanlaisia, mutta kuitenkin erilaisia. Olemme kaikki samanarvoisia ihmisiä.

Suoran kiireiseen päivään kuuluu opettamisen lisäksi erilaisia harrastuksia kuten crossfit, joka on hänen suosikkilajinsa. Crossfit on kuntoiluunmuoto, jossa päämäärä on kehittää tasaisesti eri fyysisiä ominaisuuksia.

Suora sanoo, että hän haluaisi olla viiden vuoden päästä Otavan Opistossa opettamassa.

-Toivottavasti korona on pois silloin ja voin matkustaa, hän lopettaa.

-Jos asiat ovat niin kuin nyt, olen hyvin tyytyväinen. ■

Tuija Salminen: Pala Ruotsia opistolla

Shakila Niazi

Miten päädyit Otavan Opistolle?

-Olen opiston ruotsin opettaja. Asuin kauan Ruotsissa, mutta kun minulle syntyi poika, aloimme suunnitella paluuta Suomeen. Hain opettajan paikka opistolta ja tulin valituksi. Niinpä muuttokuorma siirtyi Södertäljestä Otavaan.

Kuinka kiinnostuit Ruotsista?

-Lähdin Ruotsiin lukion jälkeen pikaystävän mukana ja jäin sille tiellä 18 vuoden ajaksi.

Miksi valitsit Ruotsin?

-Ruotsi maana vai ruotsin kieli? Ensimmäinen opettamani kieli oli suomi kotikielenä. Jatko-opinnoissa innostuin ruotsin kielestä ja siitä tuli minun pääaine.

Mitä pidät erityisesti Otavan Opistosta ja onko kiva työskennellä monikulttuurisessa koulussa?

-Pidän erityisesti ympäristöstä ja hyvästä tunnelmasta, jonka työkaverit

ja opiskelijat luovat. On todella mukavaa.

Minkälaisia ovat opiston oppilaat?

-Opiston oppilaat ovat ahkeria, kohteliaita ja todella mukavia.

Mitkä asiat ovat opiskelijat sinulle opettajan heidän kulttuuristaan?

-Tykkään laittaa ruokaa ja olen oppinut uusia ruokalajeja. Olen myös oppinut muutamia sanoja eri kielillä "Jalla" oli ensimmäinen arabiankielinen sana, jonka opin.

Mitä teet vapaa aikana?

-Teen eri asioita vuodenaikojen mukaan. Keväällä ja kesällä olen paljon ulkona, syksyllä käyn sienessä, talvella luen, katson elokuvia ja teen käsitöitä.

Pidätkö lemmikkielämistä?

-Pidän. Meillä on ollut akvaario ja kissa ja koira. Tällä hetkellä minulla ei ole lemmikkieläimiä.

Mistä ruoasta pidät?

-Olen kaikkiruokainen. Olisi ehkä helpompaa vastata, mistä ruoasta en pidä. Kalaruoat ovat ehkä kaikkein mieluisimpia ja kaikki erilaiset keitot.

Mitä värit pidät?

-Minulla on paljon tummia vaatteita, mutta sisutuksessa pidän vaaleista väreistä.

Harrastatko liikuntaa?

-Aiemmin harrastin juoksua ja vähän lentopalloa. Juuri nyt olen liikunnut aika vähän, mutta ajattelin kokeilla Pilatesta seuraavaksi.

Kuunteletko musiikkia?

-Kuuntelen aina välillä. Silloin kaja-reista kuuluu rock, Queen taitaa olla suosikkini.

Missä haluaisit olla viiden vuoden päästä?

-Viiden vuoden päästä olen jo eläkkeellä ja asun ehkä ulkomailla. ■

TARINA TOURESTA

Shakila Niazi

Joka aamu kello 9:20 vanhainkodissa sairaanhoitaja vieraili vanhan miehen huoneessa ja tervehti häntä ystävällisesti.

-Hyvää huomenta, hän sanoi, -kuinka voit?

Vanha mies, jonka nimi oli **Toure**, oli avannut silmänsä jonkin aikaa sitten ja makasi vielä sängyssä. Kuten joka aamu, sairaanhoitaja avasi ikkunanverhot ja aukaisi ikkunan. Sitten hän otti vanhan miehen lääkepaketin jääkaapista ja vei sängylle. Mies nousi tavalliseen tapaan ja istui sängyn laidalla ja katsoi sairaanhoitajaa, joka sanoi ystävällisesti:

-Tänään on kaunis aurinkoinen päivä, olemme menossa ulos iltapäivällä.

Toure kuitenkin katsoi ahdistuneesti ympärilleen.

-Etsikö jotain? sanoo sairaanhoitaja.

Vanha mies sanoi vapisevalla äänellä.

-Kell ... Kello ... Oma kelloni.

Sairaanhoitaja ymmärsi heti mitä vanha mies tarkoitti, ja otti kellon, joka löytyy sängyn alta. Hän ojensi kellon vanhalle miehelle.

-No, nyt on aamiaisen aika, hän jatkoi, -meidän on mentävä ruokasaliin.

Toure seurasi hitaasti sairaanhoitajaa ja yritti kiinnittää samaan aikaan kellonsa käteensä. Sinä aamuna kaikki vanhat ihmiset saapuivat yksitellen ruokasaliin huoneistaan. Hän katsoi kelloaan useita kertoja matkalla ja kertoi sairaanhoitajalle, että kello ei tarvinnut huoltoa.

Aamiaisen syömisen jälkeen, kaikki vanhat naiset ja vanhat miehet kävelivät sairaanhoitajien kanssa omiin huoneisiinsa. Toure kuitenkin vie-

lä istui vanhainkodin sisäänkäynnin vastapäätä olevalla sohvalla ja katsoi kelloaan. Toiset vanhukset tuijottivat häntä kun kävelivät ohi.

Toure kärsi Alzheimerin taudista pitkään ja on unohtanut kaikki menneisyytensä, mutta hän ei ole koskaan unohtanut kelloaan. Kellon osoittimet pysähtyivät klo 9:20, ikään kuin he olisivat tallentaneet ajan, jonka vain kello tiesi ja piti salaisena. Ehkä kellon osoittimet kertovat ystävän vierailusta ja rakkaansa saapumisen. Ehkä tämä tunti ja minuutti osoittivat päivän, jolloin Touren tuotiin vanhainkotiin, tai ehkä ei... ■

¡Los suspiros son aire y van al aire!
¡Las lágrimas son agua y van al mar!
Dime, mujer, cuando el amor se olvida ¿sabes
tú adónde va?
— Gustavo Adolfo Bécquer —

ofrases.com

Houkutukset ovat ilma ja päättyvät ilmaan
Kyynelät ovat vettä ja päättyvät mereen
Sano, nainen, kun rakkaus jättää –
tiedätkö minne se päättyy?

My culture will survive

I am from Palestine. I live today in Finland with my wife and three children and attend Otava Folk High School. I would like to tell you about our 5,500-year-old Palestinian heritage and how it has come under siege during Israeli occupation.

In many respects, our culture, like that of native Americans, is under threat. The names of geographic locations, cities, streets have changed to Israeli names. Even traditional food like hummus, falafel and kunafa, historic dresses are attributed as Israeli. Palestinian children learn about their history at school but this is difficult considering the situation.

Despite all of these challenges, Palestinian culture is still alive and kicking.

Nouse opettajan eteen ja ylistä häntä.

-Tutkijoilla, saarnaajilla ja opettajilla on korkea asema ja asema sekä kohtalo sieluissa, koska Kaikkivalttias Jumalaon erottanut heidät ja tehnyt heistä merkittävä aseman, varsinkin jos he vastustavat opettamalla yliopistoissa tai tieteellisissä instituuteissa, opiskelijoiden on tiedettävä heidän arvonsa heille ja opettajana sanottiin:

- Seiso opettajan puolesta ja tee hänestä kunnioitus. Opettaja oli melkein sanansaattaja -

بني آدم اعضاء يك جسم
که در آفرینش ز یک گوهرند

All human beings are in truth, like body parts,
akin; All in creation share one origin.

چه عضوی به درد آورد روزگار
دیگر عضوها را نماند قدر

When fate allots a member pangs and pains,
No ease for other members then remains.

تو که معتد دیگران بی غمی
نظاره که نامت نوند آدمی

Unperturbed by others' grief,
You are not worthy to be called human.

(Saadi, 1184 ,1291 , Shiraz, Iran)
Read By: Amir H. Ghaseminejad

قم للمعلم وفه التبجيلا
كاد المعلم أن يكون رسولا
أرأيت أشرف أو أجل من الذي
يبني وينشئ أنفسا وعقولا
سبحانك اللهم خير معلم
علمت بالقلم القرون الأولى
وإذا المعلم لم يكن عدلا مشى
روح العدالة في الشباب ضئيلا
وإذا المعلم ساء لحظ بصيرة
جاءت على يده البصائر حولا

Hekams.com / أحمد شوقي

Mitä harrastat ja miksi?

Mahmud Hammu

-Pyöräilen, koska siitä tulee hyvä mieli. Pyörä on tärkeä mulle, koska pystyn tutustumaan kaupunkiin sen kanssa. Pyöräilen päivässä vähintään 4-5 kilometriä.

Ramazan Hoseyni

-Kasvatan kesällä vapaa-aikana vihanneksia, kuten basilikaa, retiisiä, salaattia ja porkkanaa. Pidän tästä harrastuksesta erittäin paljon. Käyn myös kalastamassa. Nämä harrastukset saavat minut tuntemaan oloni onnelliseksi.

Fatima Marwan

-Minä harrastan kävelyä, koska se on terveellistä ja se tuottaa positiivista energiaa. Minulle tulee tosi hyvää mieli, kun kävelen. Käveleminen vähentää sairauksia. Minä kävelen kolme kilometriä päivittäin.

- Minä harrastan kävelyä, koska se on terveellistä, ja se tuottaa positiivista energiaa. Minulle tulee tosi hyvää mieltä kun kävelen. Käveleminen vähentää sairauksia.

- Minä kävelen 3 k m. päivittäin.

Amino Warsame Adan

-Tykkään käydä kuntosalilla ja siellä erityisesti juoksumatolla. Se on hyvä harrastus, koska kunto nousee ja jaksaa paremmin koulussa.

Ali Khan Nouroozi

-Olen ollut kiinnostunut jalkapallosta lapsestani asti ja nautin jalkapallon pelaamisesta paljon, koska jalkapallo on erittäin hieno ja terveellinen peli.

OTAVAN
OPISTO...

Alku uudelle.

Otavan Opiston

MAAHAN- MUUTTAJA- KOULUTUKSET...

OTAVAN
OPISTO...

otavanopisto.fi